

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 2024/97

Karar Sayısı : 2024/234

Karar Tarihi : 25/12/2024

R.G.Tarih-Sayı : 12/3/2025-32839

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: İstanbul 6. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun;

A. 105. maddesinin,

B. 3/7/1940 tarihli ve 3890 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 143. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "...ile 105 inci maddedeki vesika..." ibaresinin,

Anayasa'nın 35. ve 36. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine karar verilmesi talebidir.

OLAY: Tasarrufun iptali talebiyle açılan davada itiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptalleri için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKÜMLERİ

Kanun'un itiraz konusu kuralların da yer aldığı;

1. 105. maddesi şöyledir:

"Borç ödemedен aciz vesikası:

Madde 105 – Haczi kabil mal bulunmazsa haciz tutanağı 143 üncü maddedeki aciz vesikası hükmündedir.

İcraca takdir edilen kıymete göre haczi kabil malların kifayetsizliği anlaşıldığı surette dahi tutanak muvakkat aciz vesikası yerine geçerek alacaklıya 277 nci maddede yazılı hakları verir."

2. 143. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Borç ödemedен aciz vesikası:

Madde 143 – (Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

(Değişik birinci fıkra: 17/7/2003-4949/40 md.) Alacaklı alacağının tamamını alamamış ve aciz vesikası düzenlenmesi için gerekli şartlar yerine gelmişse, icra dairesi kalan miktar için hemen bir aciz vesikası düzenleyip alacaklıya ve bir suretini de borçluya verir; bu belgeler hiçbir harç ve vergiye tâbi değildir. Aciz vesikasının bir nüshası da her il merkezinde Adalet Bakanlığınca tespit edilen icra dairesi tarafından tutulan özel sicile kaydedilmek üzere bu icra dairesine gönderilir. Aciz vesikası sicili aleni olup ne şekilde tutulacağı ve hangi hususları içereceği Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanan yönetmelikle belirlenir.

Bu vesika ile 105 inci maddedeki vesika borcun ikrarını mutazammın senet mahiyetinde olup alacaklıya 277 nci maddede yazılı hakları verir.

...”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İÇtüzüğü hükümleri uyarınca Hasan Tahsin GÖKCAN, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL ve Ömer ÇINAR'ın katılımlarıyla 30/5/2024 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle uygulanacak kural ve sınırlama sorunları görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, o dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi hâlinde veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptalleri için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

3. 2004 sayılı Kanun'un itiraz konusu 105. maddesinde haciz tutanağının belli şartların varlığı hâlinde borç ödemedi aciz vesikası hükmünde olduğu kabul edilmiştir. Anılan maddenin birinci fıkrasında borçlunun haczedilebilir hiçbir malının bulunmadığını tespit eden haciz tutanağının kesin aciz belgesi hükmünde olduğu belirtilmiş, ikinci fıkrasında ise icra memurunun takdirine göre haczi kabil malların alacağı karşılamayacağını anlaşılması durumunda düzenlenen haciz tutanağının geçici aciz vesikası hükmünde olduğu ifade edilmiştir.

4. İtiraz başvurusunda bulunan Mahkemede bakılmakta olan davanın konusu, alacaklının borçlu aleyhine yürüttüğü icra takibi sırasında gerçekleştirilen hacizde elde edilen malların alacağı karşılamayacağını anlaşılması üzerine haciz tutanağının geçici aciz vesikası hükmünde olduğu gerekçesine dayanılarak borçlunun devrettiği markalarla ilgili tasarrufların iptaline karar verilmesi talebine ilişkindir. Dolayısıyla itiraz konusu 105. maddenin birinci fıkrasının davada uygulanma imkânı bulunmamaktadır. Bu itibarla anılan fıkra ile ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir.

5. Öte yandan Kanun'un 143. maddesinin ikinci fıkrasında anılan madde kapsamında düzenlenen aciz vesikası ile 105. madde uyarınca düzenlenen vesikanın borcun ikrarının mutazammın senet niteliğinde olduğu ve alacaklıya 277. maddede yazılı hakları vereceği ifade edilmiştir. Söz konusu fıkra da yer alan “...ile 105 inci maddedeki vesika...” ibaresi itiraz konusu ikinci kuralı oluşturmaktadır. Anılan ibare 105. maddenin geçici aciz vesikasına dair düzenleme içeren ikinci fıkrasının yanı sıra anılan maddenin kesin aciz vesikasını düzenleyen birinci fıkrası yönünden de geçerli, ortak kural niteliğindedir. Dolayısıyla bakılmakta olan davanın konusu gözetilerek anılan ibarenin esasına ilişkin incelemenin Kanun'un 105. maddesinin ikinci fıkrası yönünden yapılması gerekir.

6. Açıklanan nedenlerle 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun;

A. 105. maddesinin;

1. Birinci fıkrasının itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma imkânı bulunmadığından bu fıkraya ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

2. İkinci fıkrasının esasının incelenmesine,

B. 3/7/1940 tarihli ve 3890 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 143. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "...105 inci maddedeki vesika..." ibaresinin esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin "2004 sayılı Kanun'un 105. maddesinin ikinci fıkrası" yönünden yapılmasına,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

7. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Ömer MENCİK tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükümleri, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

8. 2004 sayılı Kanun'un 277. maddesinde elinde geçici veya kesin aciz vesikası bulunan her alacaklının tasarrufun iptali davası açabileceği öngörülmüştür. Geçici veya kesin aciz vesikasının verilmesine ilişkin usul ve esaslar ise anılan Kanun'un 105., 143. ve 251. maddelerinde düzenlenmiştir.

9. Kesin aciz vesikası Kanun'un 143. maddesinin birinci fıkrasına göre icra takibi sonunda ve alacaklının alacağıının tamamını alamaması durumunda düzenlenmektedir. 105. maddede ise haciz tutanağının da bazı şartların varlığı hâlinde borç ödemedi aciz vesikası hükmünde kabul edilmesine imkân tanınmıştır. Maddenin birinci fıkrasında borçlunun haczedilebilir hiçbir malının bulunmadığını tespit eden haciz tutanağının kesin aciz belgesi hükmünde olduğu belirtilmiş, itiraz konusu ikinci fıkrasında ise icra memurunun takdirine göre haczi kabil malların alacağı karşılamayacağıının anlaşılması durumunda düzenlenen haciz tutanağının geçici aciz vesikası hükmünde olduğu ve alacaklıya tasarrufun iptali davası açma hakkı vereceği hüküm altına alınmıştır.

10. 143. maddede hangi hâlde kesin aciz vesikası düzenleneceğinin yanında aciz vesikasının hüküm ve sonuçlarına dair düzenlemelere de yer verilmiştir. Anılan maddenin ikinci fıkrasında, bu madde uyarınca düzenlenecek kesin aciz vesikası ile 105. madde uyarınca düzenlenecek vesikanın borcun ikrarını mutazammın senet niteliğinde olup alacaklıya 277. maddede yazılı hakları vereceği belirtilmiştir. Söz konusu fıkra da yer alan "...ile 105 inci maddedeki vesika..." ibaresi itiraz konusu ikinci kuralı oluşturmakta olup kural "105. maddenin ikinci fıkrası" yönünden incelenmiştir.

11. Buna göre 105. maddenin ikinci fıkrası uyarınca haciz sırasında icra memuru tarafından haczi kabil malların alacağı karşılamayacağı yönünde hazırlanan ve geçici aciz vesikası olarak kabul edilen haciz tutanağı ile alacaklı borçluya karşı Kanun'un 277. maddesi uyarınca tasarrufun iptali davası açabilecektir.

12. 277. maddede iptal davasından anlaşılması gerekenin 278., 279. ve 280. maddelerde yazılı tasarrufların butlanına hükmedilmesi olduğu ifade edilmiş, 283. maddede de iptal davasının etki ve sonuçları düzenlenmiştir. Buna göre davanın kabulü hâlinde davacı, dava konusu mal üzerinde cebrî icra yoluyla hakkını alma yetkisine sahip olabilecek; davanın konusu taşınmaz ise davalı üçüncü kişi üzerindeki kaydın tashihine gerek bulunmaksızın taşınmazın haciz ve satışını

isteyebilecektir. İptal davasının üçüncü kişinin elinden çıkarmış olduğu mallar yerine geçen değerle ilgili olması durumunda ise bu değerler oranında, davacının alacağından fazla olmamak üzere üçüncü kişi nakden tazmine mahkûm edilebilecektir.

B. İtirazın Gerekçesi

13. Başvuru kararında özetle; tasarrufun iptali gibi mal varlığı üzerinde tasarruf yetkisini kısıtlayan uygulamaların ancak borçlunun mali durumunun doğru tespiti ile mümkün olması gerektiği, itiraz konusu kurallarda ise borçlunun gerçek mali durumunun tespitine ihtiyaç duyulmadığı, sadece yerinde yapılan haciz sonucundaki mali durum tespitinin yeterli görüldüğü, bu tespite dayanılarak tasarruf yetkisinin kısıtlanmasının mülkiyet hakkı ile bağdaşmadığı, tasarrufun iptali davalarında dava şartı olarak görülen aciz vesikası alınmasının şekli olarak yeterli görülmesinin borçlunun dava şartı yokluğunu ispat etme imkânını elinden aldığı belirtilerek kuralların Anayasa'nın 35. ve 36. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

14. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kurallar, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 5. maddesi yönünden de incelenmiştir.

15. Anayasa'nın 35. maddesinde "*Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir./ Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir./ Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.*" denilmektedir. Anayasa'nın anılan maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, §§ 20-21).

16. Kurullarla borçlunun haczi kabil mallarının alacağı karşılamayacağına ilişkin anlaşılması durumunda düzenlenen haciz tutanağının geçici aciz vesikası hükmünde olduğu kabul edilerek bu vesikayla alacaklıya borçlunun bazı tasarruflarına ilişkin olarak iptal davası açma imkânı tanınmaktadır. Geçici aciz vesikası ile iptal edilecek tasarruflara konu mal varlığının Anayasa'nın 35. maddesi bağlamında mülk teşkil ettiği açıktır.

17. Mülkiyet hakkı; kişiye başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların koyduğu sınırlamalara uymak şartıyla sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma, semerelerinden yararlanma ve üzerinde tasarruf etme imkânı veren bir haktır (AYM, E.2021/9, K.2022/4, 26/1/2022, § 27; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32).

18. Anayasa'nın söz konusu maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınan mülkiyet hakkının etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin bu hakka müdahaleden kaçınmasına bağlı değildir. Nitekim Anayasa'nın 5. maddesinde insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartların hazırlanması, devletin temel amaç ve görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda devlet, kişilerin mülkiyet hakkından tam anlamıyla yararlanabilmeleri ve etkili bir şekilde mülkiyet hakkının korunması amacıyla yasal, idari, mali, yargısal ve diğer önlemleri almak zorundadır. Pozitif yükümlülüğün ortaya çıkmasının nedeni *gerçek anlamda koruma* sağlanmasıdır. Bu bağlamda söz konusu pozitif yükümlülük, kimi durumlarda özel kişiler arasındaki uyuşmazlıklar da dâhil olmak üzere mülkiyet hakkının korunması için belirli tedbirlerin alınmasını gerektirmektedir (AYM, E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, § 13; E.2023/58, K.2023/204, 30/11/2023, § 20; *Eyyüp Boynuvara*, B. No: 2013/7842, 17/2/2016, §§ 39-41; *Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi*, B. No: 2014/8649, 15/2/2017, § 44).

19. Kurullar, alacaklının alacağının barışçıl bir biçimde cebrî icra sistemi içinde kısa sürede tahsilinin sağlanmasını, böylece alacaklının mülkiyet hakkının korunmasını amaçlamaktadır. Dolayısıyla kurullar borçlunun mülküne doğrudan bir sınırlama niteliğinde olmayıp alacaklının

mülkiyet hakkının korunması için alınan bir tedbir niteliği taşımaktadır. Bu nedenle kurallar devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülüğü yönünden incelenmelidir.

20. Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin, pozitif yükümlülükleri çerçevesinde -özel kişiler arası uyuşmazlıklar ile ilgili olsun ya da olmasın- alacakların tahsilinin düzenlenmesi ve kişilerin alacaklarına kavuşması bakımından etkili bir sistem kurma sorumluluğu bulunmaktadır. Özel kişiler arasındaki uyuşmazlıklarda devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri, karşılıklı hak ve menfaatler dengesine dayanmaktadır. Alacakların tahsiline ilişkin süreç bakımından da durum böyledir. Çünkü bir tarafta alacaklının mülkiyet hakkı kapsamında bulunan bir *alacağı* söz konusu iken diğer taraftan alacaklının bu alacağa kavuşması için başvuracağı borçlunun mülkiyet hakkı kapsamındaki *mal varlığı* bulunmaktadır (benzer yönde bkz. AYM, E.2024/10, K.2024/97, 4/4/2024, § 24; *Hesna Funda Baltalı ve Baltalı Gıda Hayvancılık San. ve Tic. Ltd. Şti.* [GK], B. No: 2014/17196, 25/10/2018, § 71).

21. Devlet cebrî icra sistemini kurarken gerek alacaklının gerekse de borçlu ve ilgili üçüncü kişilerin hak ve menfaatlerini gözetmek, kişilerin mülkiyet haklarının korunması için gerekli tedbirleri almak durumundadır. Buna göre bir yandan alacaklının mülkiyet hakkı kapsamında bulunan alacağına kavuşması için etkin bir icra yolunun oluşturulması, öte yandan da icradan etkilenen borçlu ve ilgili diğer kişilere, mülkiyet haklarına yapılan müdahalelerin keyfî veya hukuka aykırı olduğunu ileri sürebilmeleri için etkin biçimde itiraz edebilme imkânının tanınması gerekmektedir (*Hesna Funda Baltalı ve Baltalı Gıda Hayvancılık San. ve Tic. Ltd. Şti.*, § 72; *Nihal Soydan*, B. No: 2015/3112, 23/1/2019, § 35; AYM, E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, § 15).

22. Mülkiyet hakkının çatıştığı durumlarda bunlardan hangisine üstünlük tanınacağı hususunda kanun koyucunun belli ölçüde takdir yetkisi bulunmaktadır. Bununla birlikte kanun koyucunun öngördüğü düzenlemelerin menfaatler dengesinin kurulmasında taraflardan biri aleyhine ölçsüzlüğe neden olması mülkiyet hakkı yönünden pozitif yükümlülüklerle bağdaşmayabilir. Bu bağlamda her iki tarafın menfaatlerinin mümkün olduğunca dengelenmesi ve sürecin taraflardan biri aleyhine ölçsüz bir netice doğuracak şekilde sonuçlandırılmaması gerekir (benzer bir değerlendirme için bkz. AYM, E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, § 16).

23. Türk hukukunda borçlunun borcundan dolayı yalnızca mal varlığıyla sorumlu olması kabul edilmiştir. İcra takibi yapıldığında alacaklı ilke olarak, borçlunun mal varlığı değerlerinin haczedilip satılması suretiyle alacağına kavuşabilmektedir (AYM, E.2022/130, K.2023/14, 25/1/2023, § 22). Ancak borçlunun mal varlığında bulunmamakla birlikte cebrî icra sisteminin kötü niyetli olarak işlemez duruma getirilmesini önlemek ve cebrî icrayı daha etkin kılmak amacıyla alacaklıya borçlunun gerçekleştirdiği bazı tasarrufların iptalini talep etme imkânı tanınmıştır. Böylece borçlu ile alacaklının menfaatleri arasında bir denge kurulmuş ve bu surette cebrî icra düzeni korunmaya çalışılmıştır.

24. Kanun koyucunun alacaklıya borçlunun bazı tasarrufları için iptal davası açma yetkisi tanınması, borçlunun henüz aciz veya iflas hâli gerçekleşmemiş olmakla birlikte bu hâllerden birinin yakında gerçekleşmesinin kuvvetle muhtemel olduğu zamanlarda şüpheli tasarruflarda bulunması ve bu tasarrufları genellikle bir başka isim altında gizlemesinden kaynaklanmaktadır (benzer değerlendirme için bkz. AYM, E.2021/9, K.2022/4, 26/1/2022, § 35). Anılan davanın açılabilmesi için borçlunun mal varlığının borcunu karşılamaya yeter düzeyde olmaması gerekmektedir.

25. İlke olarak borçlunun mal varlığının alacaklının alacağını karşılamaya yetmediğini gösteren belge, 2004 sayılı Kanun'un 143. maddesinin birinci fıkrasında hüküm altına alınan ve icra takibi sonunda düzenlenen kesin aciz belgesidir. Ancak bazı durumlarda borçlunun aciz hâlinde olduğu icra takibi sonucu beklenmeden de anlaşılabilir. Bu durum genellikle borçlu aleyhine yapılan

Esas Sayısı : 2024/97

Karar Sayısı : 2024/234

haciz sırasında ortaya çıkabilmektedir. Haciz, icra takibinin kesinleşmesinden sonra alacaklının talebi üzerine borçlunun borcuna yetecek kadar mal varlığına icra dairesince hukuken el konulmasını sağlayan bir cebri icra işlemidir. Borcun ödenmesi, borçlunun borcunu karşılayacak mal varlığının haczedilip satılmasıyla mümkün hâle gelebilmektedir.

26. Borçlunun aciz hâlinde olduğunun haciz sırasında anlaşıldığı hâllerde tasarrufun iptali davası açılabilmesi için icra takibi sonunda düzenlenen kesin aciz vesikasının beklenmesi alacağın tahsilinin gecikmesine sebebiyet verecektir. İtiraz konusu kurallarla haciz sırasında malın borcu karşılamaya yetmeyeceğinin anlaşıldığı durumlarda, haciz tutanağının aciz belgesi hükmünde olduğu kabul edilmiş ve alacaklıya bu belge ile tasarrufun iptali davası açma yetkisi tanınmıştır. Bu itibarla kuralların alacaklıların korunması amacıyla ihdas edildiği anlaşılmaktadır.

27. Kurallarda öngörülen haciz tutanağının geçici aciz vesikası olarak kabulü ancak borçlunun borca yeter düzeyde mal varlığının olmaması hâlinde mümkündür. Bu nedenle alacaklı, öncelikle borçlunun mal varlığından alacağını tahsil etmeye çalışacak, bu mal varlığının alacağı karşılamaması durumunda ise haciz tutanağı ile borçlunun üçüncü kişiler lehine yaptığı bazı tasarrufların iptalini talep edebilecektir.

28. Diğer yandan 2004 sayılı Kanun'un 102. maddesinin birinci fıkrasında taşınır bir malı haciz için mahallinde bir tutanak düzenlenmesi gerektiği belirtilmiş, bu tutanakta alacaklı ve borçlunun ad ve soyadları, alacağın miktarı, haczin yapıldığı gün ve saat, haczedilen malların cins ve miktarı ile kıymetleri ve varsa üçüncü kişilerin iddialarının yazılarak tutanağın haczi yapan memur tarafından imzalanması öngörülmüştür. Maddenin ikinci fıkrasında taşınmaz hacizlerinde de bir tutanak düzenlenmesi gerektiği, bu tutanakta taşınmazın türü, mahiyeti ve hududu ile gerekli niteliklerinin yer alacağı hüküm altına alınmıştır. Maddenin dördüncü fıkrasında ise borçlunun haczedilen mallarının alacağı karşılamaya yeterli olmaması veya haczi kabil mal bulunmaması durumunda bu hususların da tutanağa yazılması zorunlu kılınmıştır.

29. Kanun'un 16. maddesinde icra ve iflas dairelerince gerçekleştirilen işlemlerin Kanun'a veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikâyet hakkı tanınmıştır. Böylece borçlunun icra memurunca düzenlenen haciz tutanağına karşı her türlü şikâyette bulunabileceği, bu kapsamda kıymet takdirine itiraz edebileceği gibi hacze kabil yeterince mal varlığına sahip olduğunu da ileri sürebilmesi mümkündür. Diğer bir ifadeyle borçlunun bu şekilde haciz tutanağının geçici aciz vesikası hükmünde olmadığını yargı mercileri önünde şikâyet konusu edebileceği anlaşılmaktadır.

30. Dolayısıyla kurallarla alacaklının mülkiyet hakkı kapsamında bulunan alacağına kavuşması için icra hukukuna özgü, takip sürecinin işlevsiz kalmaması amacıyla alınması gereken tedbirler kapsamında bir düzenleme yapılırken düzenlemeden etkilenen borçlunun yapılan işlemlerin keyfi veya hukuka aykırı olduğunu ileri sürebilmesi için gerekli hukuki güvencelerin sağlandığı görülmektedir. Bu yönüyle kuralların borçlu aleyhine aşırı bir külfete yol açmadığı ve tarafların çatışan menfaatlerini dengelediği sonucuna ulaşılmıştır.

31. Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 5. ve 35. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kuralların Anayasa'nın 36. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

IV. HÜKÜM

9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun;

A. 105. maddesinin ikinci fıkrasının,

Esas Sayısı : 2024/97

Karar Sayısı : 2024/234

B. 3/7/1940 tarihli ve 3890 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle değiştirilen 143. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "...ile 105 inci maddedeki vesika..." ibaresinin "2004 sayılı Kanun'un 105. maddesinin ikinci fıkrası" yönünden,

Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve itirazın REDDİNE 25/12/2024 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI